Poste Restante

Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet Nr 2 2005

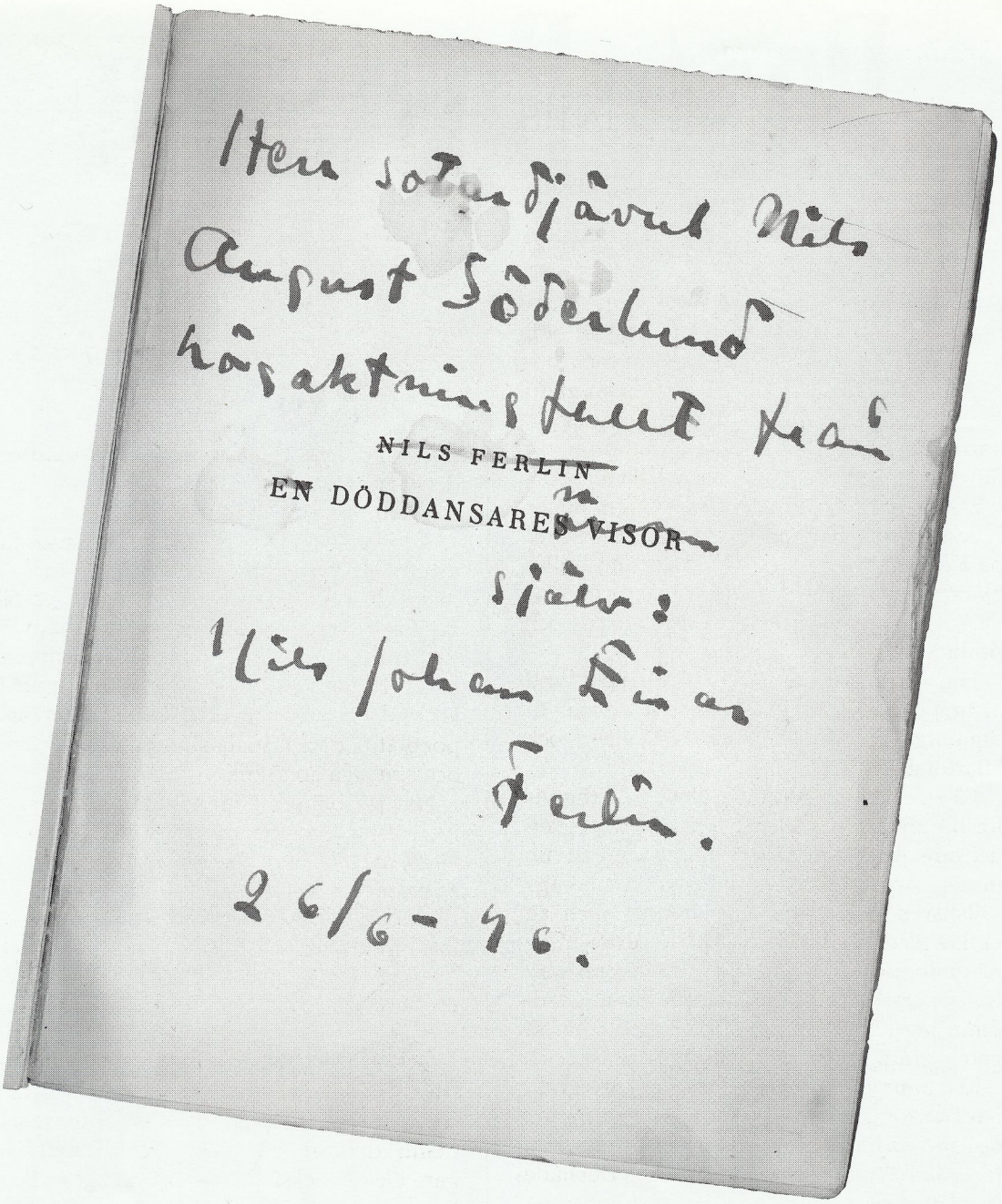

Ovanstående dedikation i "En döddansares visor" fick förre sotarmästaren Nils Söderlund, född 1864 och på äldre dagar bosatt i utkanten av Länna kyrkby i Roslagen, av Nils Ferlin som åren 1944-47 hyrde en liten stuga i byn och därmed var nära granne med honom. Söderlund var då 84 år. Min far, som hjälpte Söderlund med att hugga ved, fick boken av honom och den blev mitt första möte med Nils Ferlins dikter.

ESSE JANSSON, redaktör för Poste Restante.

Omslagsbilden: *Nils Ferlin avporträtterad vid en av grindpelarna vid ingången till gamla kyrkogården vid Länna kyrka någon gång i mitten av 1940-talet. Bilden hänger nu i församlingshemmet, tidigare byskolan. Okänd fotograf. (bilden beskuren)*

Ordföranden har ordet:

Nya möten med Nils

Personligen hade jag tyvärr aldrig tillfälle att träffa Nils Ferlin. Men han har på senare tid allt oftare, i skilda skepnader, dykt upp i mitt liv. Jag har berättat om det i tidigare nummer av Poste Restante. Om hammarslagen ute i Länna när jag just höll talet på Ferlindagen. Om intervjun med honom som jag av en slump hittade i en gammal veckotidning från 50-talet under en garderobsstädning. Där han talade om sin fängelsetid, en episod som inte sällan sopats under mattan. Och nu, för bara några dagar sedan, gick jag händelsevis förbi ett bokstånd på Karlaplan i Stockholm. Huller om buller blandades all sorts litteratur i pappkartongerna. Allt från Agatha Christie till kokböcker och praktverk om slott och herresäten.

Jag stannade upp, plockade litet bland alstren och längst ned i en låda hittade jag tidiga utgåvor av "En döddansares visor" och "Barfotabarn".

På stående fot köpte jag dem naturligtvis för 100 kronor, samma pris som för två pocketdeckare. Jag kunde inte lämna honom ensam under bar himmel i det ganska tvivelaktiga sällskap som trängdes runt honom. Och jag tänkte på den där gången i New York när jag på en loppmarknad hittade ett signerat porträtt av Oscar II i amiralsuniform. Honom räddade jag också ur hans förnedring bland gamla grammofonskivor, begagnade skor och udda nummer av Playboy som var hans grannar i kartongen. "The admiral is yours for ten dollars", sa försäljaren. Jag ville inte pruta, inte på en kung, inte på Nils Ferlin heller. Det hade inte känts riktigt rätt.

Baksidorna på mina Ferlinböcker i kartongen påminner om den entusiasm som hälsade honom vid debuten, ett intryck som över ett halvsekel senare kanske har en aning förbleknat. Men lovorden på de tunna häftenas baksidor kan förtjäna att upprepas för senare tiders läsare. "En ny skaldebegåvning och ett nytt dikttemperament", skrev exempelvis akademiledamoten Sten Selander i Dagens Nyheter om "En döddansares visor" och i Göteborgsposten talas om "en ny och riktig poet" med tillägget att "ingen debutant under de sista åren har svängt diktens trollstav som Nils Ferlin."

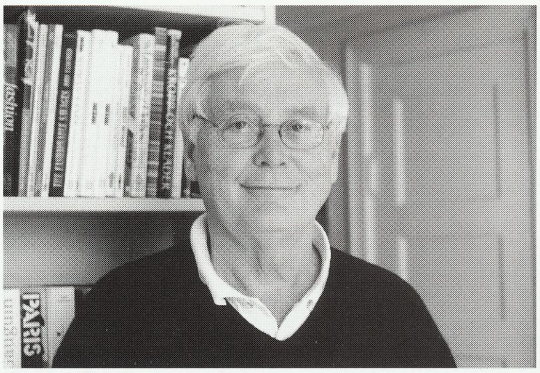

Jan Mårtenson, ordförande i Nils Ferlin-sällskapet.
Foto: Esse Jansson

Anders Österling, också han skald och ledamot av Svenska Akademien, skriver i Svenska Dagbladet om "Barfotabarn" om Nils Ferlins "egenartade talang", en sentida avläggare till Bellman, "fastän mycket fränare, tröttare och spetsigare." Och Biblioteksbladet talar om "Denne sorgsne gycklare är en sann poetnatur, därtill en mästare i att forma beska och spetsiga epigram."

När jag bläddrar igenom sidorna slås jag igen av musikaliteten, av rytmen i texterna. Det sjunger bokstavligen talat om dem och det är en bidragande orsak till Nils Ferlins fortsatta popularitet i en värld där döda skalder inte direkt prioriteras. Det har ju också mycket tydligt demonstrerats av de oräkneliga tonsättningarna av hans verk. Det gör honom fortfarande levande och närvarande.

Nils Ferlin är ju också påtagligt existerande i vår förening, manifesterat på olika sätt. Så har exempelvis styrelsen vid sitt senaste sammanträde i augusti utsett årets Ferlinpristagare liksom också Trubadurpristagare, Bengt Berg, respektive Torsten Arnbro. Pristagarna presenteras närmare i det här numret av Poste Restante, som alltid välmatat och innehållsrikt genom vår skicklige och entusiastiske chefredaktörs försorg. Tack Esse Jansson. Där hittar ni också kallelsen till nästa möte med prisutdelningen till årets pristagare.

Väl mött alltså torsdagen den 20 oktober kl 18.00 på Scandic Hotel Continental i Stockholm.

Med höstliga hälsningar
JAN MÅRTENSON

Bengt Berg – årets Ferlinpistagare

Tack och lov för värmländska poeter

JENNY WESTERSTRÖM

Värmlänning är han precis som Nils Ferlin. Bengt Berg och han har säkert många andra likheter. De är poeter med en särart som gränsar till egensinnighet. De är båda översatta till många språk. De tillför något alldeles speciellt när de själva framför sina dikter. Bengt Berg kallar sig stand up poet. Nils Ferlin kan anses som den förste i den raden redan innan just denna beteckning börjat användas.

I mycket annat skiljer de sig åt som poeter med originalitet ska göra. Bengt Berg är två generationer yngre. Född 1946 fyllde han femton det år Nils Ferlin fick sin "Inte ens" inristad på sin gravsten. Bengt Berg har stannat i sitt Värmland och i sitt Torsby, även om han rest och sett stora delar av världen. Mössan som blivit hans signum stammar från Buchara i Uzbekistan.

Bengt är också definitivt flitigare än Nils – en titelbortläggning poeter emellan tycker jag är naturlig nu när den yngre får den äldres pris. Han har hunnit med hisnande mycket, ett trettiotal böcker efter en debut som man skulle kunna se som ett uppvaknande, *Där drömmen slutar* (1974). Han kom ut med ytterligare tre diktsamlingar under 70-talet: *Värmländska dagar* (1975), *Frihetens tyglar* (1977) och *Katta är som Leeds* (1979). Därmed var han redan ett namn. Han blev också delaktig i en grupp och lyckades med tidskriften och förlaget *Rallarros* få folk att förstå att något av det bästa skedde utanför de stora städerna. Högst välförtjänt fick han LRF:s nyinstiftade litteraturpris 1992 då prisbeslutet togs i Bondtolvan på Klara Östra i Stockholm, alltså i Ferlins kvarter.

Handelsresande i nordiskt vemod satte han som titel på en samlingsvolym i pocket 1999. Titeln lånades sedan till ett tv-program som gjorde honom känd för en ännu större publik. Vemodet kan vi känna lite var men sannolikt mår vi väl av att få hjälp med att formulera det för oss. Kanske bor det i de värmländska skogarna. Men där finns också så mycket annat, lärde han oss i den överflödande dikten "Va bju'r ni?" som börjar så här:

> Vad bju'r ni mej för
> Dungen där göken gol, för
> Stolen på Karlstads-Tidninga
> där August Kallsson en gång satt?
> För Picasso-statyn vid Värnern
> (nordostlig vind),
> nedlagda stångjärnshammare och
> glasbruksbostäder.
> –Va bju'r ni?
> Kalhyggen, gifttunnor, processorer och
> älgjaktslicenser,
> äkta vara och bolagsmärkt,
> hemvävda trasmattor (rosengång) och
> nedslitna
> rälsbussfåtöljer
> från Frykdalsbanan, Sveriges
> vackraste järnväg!
> [- - -]

Så skrev ingen annan och skriver ingen annan nu heller. Det var Bengt Berg. Men han var inte mera egen än att han i en mängd olika konstellationer kunde samarbeta med andra: poeter, musiker, fotografer. Och även om han stod för sitt vemod så kunde han föra det och diverse andra känslor till torgs som handelsresande. Tillsammans med Gun-Britt Karlsson driver han Heidrun, Nordeuropas lantligaste Bok- och bildcafé och ett förlag med samma namn.

Det är en insats som även Torsby kommun haft klokheten att prisa. Han kan ge ut sig själv och andra. Men andra ger också ut honom. Han hör till de få som publicerats i "En bok för alla". Det är den lättaste vägen att ta sig in i hans diktade värld och boken heter därför också *Värld* och rymmer ett urval från de trettio senaste åren.

I Ferlins sällskap kan man stanna inför "Dödens symfoni, försommardag":

Genom det öppna fönstret
hörs yxans dova slag
mor huggkubben

Under en paus i arbetet
hör vedhuggaren musik
sippra ut ur huset:

Sibelius – en vacker dom

Och i denna ovanliga öppenhet för intryck från många olika håll kan jag inte låta bli att ta med också några rader ur *Calibariel. En Frödingbok* (2000):

– och jag är jag,
varenda dag som går
jag följer med men bara
när jag får och om du
vill – stå bara still;
du fanns och finns
i livets dans
nånannanstans när *"våren,*
valven skuggar dig
och allt blir grönt
vartän ditt—öga ser!"

Detta är en av de många dikter som det vemodiga barfotabarnet Ferlin skulle ha stannat inför och han skulle nog ha glatts en smula över rimmen.

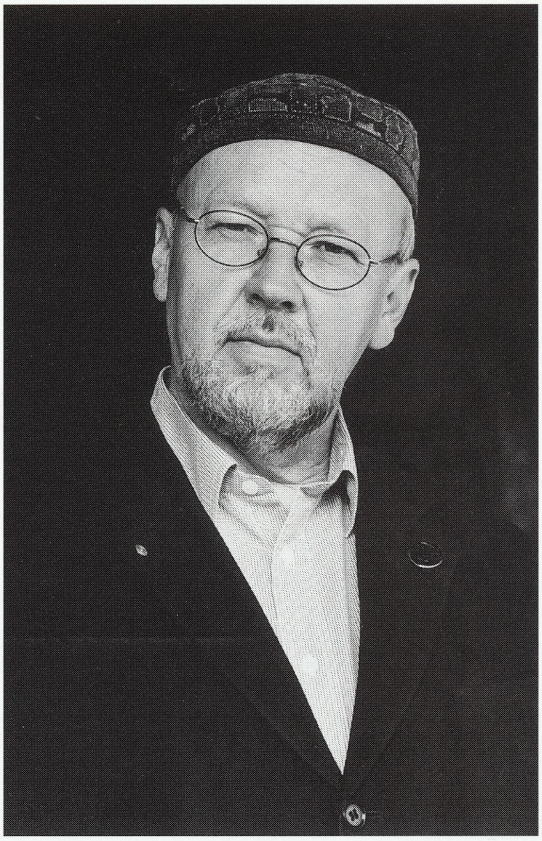

Bengt Berg – årets Ferlinpistagare. Foto: *Horst Tuuloskorpi.*

Så det är högt på tiden att den som fått pris till minnet av Lucidor och Fröding nu också får det till minne av Nils Ferlin.

Ferlin och Fröding på Continental

Söndagen den 13 november kl 13.00 sammanstrålar Nils Ferlin-sällskapet med Gustaf Fröding-sällskapet i festvåningen på Scandic Hotel Continental, mitt emot Stockholms Central, för att bjuda på en föreställning med sång, lyrik, kåserande föredrag och recitation.

Medverkar gör respektive sällskaps ordförande, Jan Mårtenson och Kjell Fredriksson, vidare Lilian Ahlm, Torgny Björk (Herr T), Tor Englund, Ove Engström, Björn Sandborgh, Tomas Sköld med flera.

Medlemmar i respektive sällskap är välkomna, även så medlemmar från andra litterära sällskap tillhörande DELS.

Ferlin-sällskapets Annika Luttropp finns på plats utanför festvåningens entré, en trappa upp, och säljer biljetter, 150 kronor, från kl 12.00 den 13 november.

Antalet platser är begränsat (100) och här gäller "först till kvarn . . ."

Föreställningen pågår mellan kl 13.00–15.30, med 30 minuters paus mitt i då det bjuds på kaffe med kaka som ingår i biljettpriset.

VARMT VÄLKOMNA!

Vispoeten Torsten Arnbro – Trubadurpristagare 2005!

OVE ENGSTRÖM

Så var det då dags för ett av årets mest angenäma uppdrag, att ringa och gratulera samt försöka intervjua en helt ovetande Trubadurpristagare om hans utmärkelse.

– Hej Torsten, det är Ove Engström, ursäkta om jag väcker dig så här sent, men jag ville bara tala om att en enhällig prisjury bestämt att 2005 års mottagare av Nils Ferlin-sällskapets Trubadurpris heter Torsten Arnbro!

– Va? Vad säger du? Fantastiskt! Vilken otrolig överraskning! Nu är jag stum för en gångs skull! Ferlin som betytt så mycket för mig genom åren, och så händer detta. Jag kan förlåta dig att du väckte mig, om du lovar att det inte är en dröm!

– Nej, Torsten, jag lovar, det är ingen dröm.

– Jag förstår att detta är en fantastisk utmärkelse, men jag har inte riktigt koll på vem som fått detta pris innan mig, jag vet att du har fått det och Sven-Bertil Taube och Cornelis, och Jan-Olof Andersson . . . resten får du hjälpa mig med . . . men vilken ynnest!

– Det är du värd, Torsten!

– Det här ska jag fira med min fina familj och mina närmaste vänner, dom som stöttat mig genom åren av vissjungande. Ett stort tack till Ferlin-sällskapet som sett mig som värdig denna gången . . . det finns ju så många därute!

– Torsten, du som tonsatt och sjungit Ferlin, kan du säga något om vad han betyder för dig?

– Det tar lång tid att förstå vad en poet som Nils Ferlin försöker säga, som genom sitt sätt att skriva sätter läsaren på hårda prov. Det är inte alltid vad man tror sig se, ibland står det mellan raderna, där kan hemligheten finnas! Att tonsätta Ferlin är ytterligare en prövning eftersom så många gjort det under så lång tid. Ferlins texter är inte bara något man sätter musik till hur som helst, det finns en själ i alla hans dikter och den bestämmer tonernas riktning. Det viktigaste är i alla fall att man fortsätter att tonsätta Ferlin, bra eller mindre bra, eftersom det i allra högsta grad bidrar till att sprida hans livsverk vidare genom generationerna. Ferlin framstår för mig som en slags krisbrytare, han tar med sån självklarhet udden av det som man ibland själv tycker är gigantiska och oöverkomliga svårigheter!

Torsten Arnbro.

– Bra sagt,! Men Torsten, nu när du kommer för att hämta priset den 20 oktober så hoppas jag också att du bjuder publiken på några av dina fina Ferlintonsättningar, som till exempel *Tre dagar* eller *Om våren?*

– Det kan du skriva upp, Ove! Den här dagen kommer jag aldrig att glömma. Ibland gör livet sig påmint på ett underbart sätt, och sådant betyder att mitt arbete för att bevara den svenska visan och att hylla våra svenska poeter kan fortsätta med ännu större inspiration och hängivelse. Ferlin är en av dom som satt störst spår i min visgärning. Dom flesta känner till något ur Ferlins diktning, men när man är ute och gör litterära program med Nils Ferlin, är det få som känner till hans liv som människa och diktare och det är alltid lika spännande att berätta om honom, om människorna omkring honom, och att sjunga hans tonsatta dikter. Tack för utmärkelsen!

– Tack själv Torsten, för att jag fick väcka dig och än en gång grattis till priset!

Artistbiografi: Vispoeten Torsten Arnbro

Torsten Arnbro är vissångare till professionen. Han har många år i branschen och har framträtt i många olika sammanhang, allt från att underhålla kungaparets gäster på Drottningholms slott och vid statsbesöket på Lidingö 2003, sjunga med Kjell Lönnå på Konserthuset i Stockholm till intima visaftnar. Han har givit ut fem skivproduktioner under de senaste åtta åren med många egna visor, men också med tonsättningar av bland andra Nils Ferlins dikter.

På skiva har han spelat in flera av sina Ferlintonsättningar, bland annat *Tre dagar* och *Om våren*. Den förstnämnda har även trubaduren Ove Engström sjungit in på sin pressrosade Ferlin-CD "I Nils Ferlins gränd".

En av Torsten Arnbros specialiteter är att framföra material av Carl Michael Bellman. Hans senaste CD som heter "Under Elfviks Gröna Ekar" är en musikalisk dokumentation av Bellmans diktning kring Elfviks Gård på Lidingö utanför Stockholm. Tolv aldrig inspelade sånger av Bellman, och som blivit rosad i den seriösa musikpressen.

Torsten Arnbro komponerade 1998 musiken till skådespelet "Purpur & Kanel" som sattes upp sommaren 1998, en stor kulturmanifestation som handlade om den första moderna vävfabriken i Sverige i början av 1800-talet. Men än 200 personer ingick i ensemblen, skådespelare, körsångare och statister. Musiken och sångerna kommer att ges ut på en CD hösten 2006.

Torsten är representerad i ett antal visböcker, både i Sverige och Danmark, och har setts på många festivaler runt landet.

Under våren 2000 skrev Torsten Arnbro pjäsen "Möte i Basunen", ett fiktivt möte mellan Carl Michael Bellman & Evert Taube, samt deras fruar, Lovisa Grönlund & Astri Bergman Taube. Föreställningen har spelats över 40 gånger för fulla hus, i "Magasinet" på Elfvik, samt med gästspel i Blekinge sensommaren 2001, Pjäsen sattes upp på Elfvik igen sensommaren 2005.

Torsten Arnbro gör just nu tillsammans med olika musiker en serie program för kyrkor och bildningsförbund, som till exempel:

"För din skull", om Nils Ferlin.

"Vårt land, vårt liv, vår kärlek", med recitation, sång och föredrag om tre svenska lyriker.

"Dikten och verkligheten", ett musikaliskt föredrag om Pär Lagerkvist.

"Under Elfviks gröna ekar", om Carl Michael Bellmans vistelse på Lidingö med originalsånger från dessa tillfällen.

"Gubben är gammal", musikaliskt kåseri om den åldrande Bellman. Innehåller ett dussin sånger och epistlar.

"En ung sjöman", om Evert Taube och hans resor över haven med flera.

"Kärleken är som en fågel", om Helmer Grundströms liv och diktning.

"Tuxedo", ett program med kupletter och sånger med kvinnan i centrum,

SKIVOR:
1989 "Visornas Vind"
1992 "Morgon vid havet"
1996 "Under Elfviks Gröna Ekar"
1998 "Hembygdens sånger"
1999 "Vårt land Vårt Liv Vår Kärlek"

STIPENDIER
1995 Lidingö stads kulturpris i musik.
1996 STIM:s Musikstipendium.
1997 Konstnärsnämndens arbetsstipendium för kompositörer.
2000 Lidingö stads arbetsstipendium.

MANUSSTOPP
för nästa nummer av
PosteRestante
är den 31 mars 2006

Lyckad Ferlindag i Länna – trots regnskur

ESSE JANSSON

Ferlindagen i Länna firades traditionsenligt andra söndagen i augusti med en talrik publik på Kyrkvallen intill 1300-talskyrkan. Arrangör är Länna hembygdsförening vars ordförande, Åke Söderman, hälsade välkommen med en kort redogörelse för de tidigare Ferlindagarna. Detta med anledning av att nästa år firar denna Ferlindag 25-årsjubileum och då hoppades han att föreningen kan bjuda på något "extra".

– Tänk om vi hade haft alla gästande artister och berättare inspelade, sa Åke Söderman. Ja, det hade onekligen varit en intressant och givande dokumentation som speglat olika sidor av huvudpersonen Nils Johan Einar Ferlin.

Den här gången svarade Tor Englund och Lilian Ahlm från Ferlin-sällskapet för ett kronologiskt porträtt av Nils Ferlin med utgångspunkt bland annat från hans diktsamlingar.

Personliga minnen

Tor Englund – son till författaren Carl-Emil Englund, som var nära vän med Nils Ferlin – har även personliga minnen av skalden.

Tor inledde med en dedikation av Ferlin till sin far 1931. Den ingår i den postuma diktsamlingen "En gammal cylinderhatt" och börjar så här: "Ett ankhuvud sätt på en gärdsgårdsstör / och du har mitt porträtt – ".

– Jag träffade Nils Ferlin många gånger när jag som barn fick följa med mamma och pappa till Norrboda här i Länna, sa Tor. Ofta skulle vi ut på sjön och fiska, sa han. Tor minns också hans djupa behagliga röst, hans ögon och hans fingrar som var ansatta av reumatism.

– På bordet stod en stor skål med värktabletter, berättade Tor. Ta så många du vill sa Nils till mig, alltid gör de någon nytta . . .

". . . och såg tog det vackra [vädret] slut"

Ferlindagen har gynnats av vackert väder under åren, men den här gången svek vädrets makter, trots att inledningen såg lovande ut.. När Tor och Lilian kommit fram till diktsamlingen "Med många kulörta lyktor", som Nils sammanställde 1944, den första sommaren som han och Henny bodde här i Länna, bröt det loss. Precis när Tor kom till sista raden av den första strofen i titeldikten, ". . . och så tog det vackra slut", kom en långvarig regnskur!

Turligt nog hade publiken varit förutseende nog att ta med sig paraplyer och programmet kunde trots allt fortsätta. Och kanske Nils Johan Einar log i sin himmel . . .

När det så var dags för dagens trubadur, Ewert Ljusberg, att framträda upphörde äntli-

Estradören Ewert Ljusberg roade publiken. Foto: Esse Jansson

Länna hembydsförenings ordförande, Åke Söderman, tackar Lilian Ahlm och Tor Englund för deras medverkan.
Foto: Esse Jansson

gen regnet. Han roade publiken med skämtsamma anekdoter och framförde tonsättningar av såväl Nils Ferlin som Evert Taube med flera, samt skillingtryck.

På repertoaren stod även Torsten Arnbros tonsättning av Ferlins "Tre dagar "„ hämtad ur diktsamlingen "Goggles". (Torsten Arnbro får vid Ferlin-sällskapets höstmöte motta årets trubadurpris).

"Hela livet är en akrobatik"

Att Nils Ferlin behöll sin humor in till slutet belyste Ewert Ljusberg genom att berätta om Tor Bergners – Broder Tor – besök på sjukhuset under hans sista tid. Tor stod i dörren till hans rum och tittade på den triangel som hängde ovanför sängen, till hjälp för patienten att resa sig.

– Ja, du Tor, sa Ferlin, före detta direktör för Cirkus Tigerbrand. Hela livet är en akrobatik!

Regnet hade, som nämnts, dragit bort och publiken som troget suttit kvar fick en härlig upplevelse tillsammans med estradören Ljusberg. Regnet till trots blev det åter en lyckad Ferlindag i Länna!

– Men det var tur att vi slapp flytta in firandet i kyrkan. Då hade vi måst censurera trubaduren, skämtade Åke Söderman i sitt tacktal.

För en gångs skull drabbades Ferlindagen av regn, men publiken hade som tur var paraplyer med sig. Foto: Esse Jansson

Att hålla predikan med tema Ferlin . . .

ESSE JANSSON

Ferlindagen i Länna har under åren inletts med en temagudstjänst i Länna kyrka, så även i år. Vår vikarierande präst, Roland Lilja, som tjänstgjorde denna söndag den 14 augusti, frågade mig på ett tidigt stadium om jag ville svara för predikan. Det gjorde jag även förra året, men den gången utgick jag från en uppsats i "Julhälsning från Ärkestiftet 1958" skriven av dåvarande prosten Sven Solén – vän till skalden. Rubriken var "Nils Ferlin, religiösa inslag i hans diktning".

Nu väntade en svårare uppgift, att på femton minuter sammanfatta något väsentligt om och kring skalden. Det gällde att hitta nya vinklar vilket ledde till genomläsning av såväl Ferlins dikter som biografier om skalden. Men också en repetition av vad som skrivits om en annan av mina favoritdiktare – Dan Andersson. Det finns nämligen många likheter mellan Ferlin och honom.

Jag ska inte här återge hela min betraktelse utan koncentrerar mig till vissa avsnitt, bland annat de som handlar just om Dan och Nils.

Båda skrev de om döden

"[– – –] Dan Andersson, en annan av våra mest älskade diktare, kallades för ´mörkrets och hemlöshetens sångare´. Detsamma kan sägas om Nils Ferlin. Båda drevs de av en inre oro, båda var de sökare och båda skrev om döden. [– – –]

Jag nämnde Dan Andersson. Det är i år 85 år sedan han gick bort. Nils och Dan träffades aldrig, även om det kunde ha varit möjligt. Först i början av 1920-talet blev Ferlin bekant med Dans diktning. Det var när en god vän läste ´Vaggsången vid Kestina´. Ferlin berättar i sitt förord till ´En spelmans visor´, ett urval av Dans dikter utgiven 1954, att han greps av Dan Andersson-feber.

´Jag skaffade mej hans dikter, lärde en mångfald utantill och läste dem både hemma och borta. Även offentligt´, skriver han.

Ferlin ansåg Dan Anderssons visor vara oöverträffade i svensk lyrik.

I recensionerna av Ferlins debutsamling – och även i biografierna – nämns en viss släktskap med Dan Andersson i dikterna, men personligen tycker jag att den återfinns ännu mer på det själsliga planet. Det handlar om de båda inre oro och om, som jag nämnde, att de båda brottades med de existentiella frågorna." [Här kan tilläggas att Bibeln – vilken såväl Dan Andersson som Nils Ferlin flitigt läste – satte sin prägel på många av deras dikter.]

Framlidne Jan Arvid Hellström, docent i Praktisk teologi, sedermera biskop, har skrivit att för Dan var äktheten det vikigaste. Detsamma gällde för Nils Ferlin. Hellström kallar för övrigt Dan för teolog och religiös förkunnare!

En postum hälsning . . .

Märkligt nog har jag inte i någon biografi över Ferlin funnit det som jag tolkar som en postum hälsning från honom till sin framlidne kollega Dan. Men lyssna nu noga! Titeln på Dan Anderssons lyriska debutbok, som utkom 1915 [för 90 år sedan i år], är ´Kolvaktarens visor´. Dan var ju bland annat med och kolade milor, det var för övrigt även Ferlin en tid. Titeln på Ferlins debutsamling, som utkom femton år senare, 1930, är ´En döddansares visor´! Visst är det en blinkning till Dan!

Till yttermera visso var det så att Nils Ferlin satte titeln sent på sin debutbok, men beteckningen döddansare hade han använt på sig själv redan tidigare. Nämligen 1926 när han dedicerade en dikt om – just det – Dan Andersson till skådespelarkollegan Kolbjörn Knudsen. Han undertecknade då med ´Ferlin döddansare´. En hyllningsdikt till Dan ingår ju också i ´En döddansares visor´. Den har titeln ´Död´ och börjar: ´Som en mila var hans hjärta, / som ett mörker var hans själ –´.

[– – –]

En gycklare och en clown

Var Nils Ferlin en troende person? Var han religiös? Den frågan är svår att besvara. Han var en trägen bibelläsare och från Bibeln hämtade han inspiration till många av sina dikter.

Men Nils var – återigen i likhet med Dan Andersson – en gycklare och en clown som hade många masker, svåra att genomtränga.

Han älskade att förvilla genom att visa sin fysiska färdigheter – att gå på händer, bryta arm, dra fingerkrok, simma hundra meter under vattnet – eller steppa.

På tal om det senare måste jag berätta om en sen nyårsnatt i andra hälften av 1940-talet. Nils och Henny hade firat in det nya året i Norrtälje. Hemkomna till byn fick Nils för sig att han skulle gå till prästen. Det var Sven Solen. Det nya året hade inletts, det var sent på natten. I prästgården var det bara sonen Gunnar som var vaken. Han har berättat att det kom en snöboll på fönstret till hans rum. Han öppnade och där stod Nils och Henny.

– Nils är i själanöd, han måste få tala med prästen, ropade Henny.

Gunnar väckte sin far. Även de andra vaknade. Man satte sig i salen.

– Men det var väl så att Nils bara ville prata, berättade Gunnar.

Efter en stund tog Henny upp ett par speciella skor ur en väska, som Nils satte på sig. Så började han steppa på salsgolvet, medan Henny sjöng marseljäsen . . .

.... på sidan om den religiösa allfarvägen

´Nils Ferlin vill nog inte räknas bland religiösa diktare. Han står ett stycke på sidan om den religiösa allfarvägen. Från denna utsiktspunkt gör han iakttagelser, som kan verka överraskande för att inte säga chockerande, som inte alltid gör rättvisa åt verkligheten, men som ännu oftare framhäver synpunkter som är värda att begrunda och kan ge anledning till en hälsosam självrannsakan.´

Så skrev ett decennium senare prosten Sven Solén i en uppsats om de religiösa inslagen i Ferlins diktning. Han framhåller att Ferlin ´har en skarp blick för vad som är äkta eller falskt. Hänsynslöst avslöjar han uppblåsthet och självgodhet.´ [– – –]

Lillasyster Ruth. som jag hade förmånen att lära känna och bli mycket nära vän med, hävdade att visst var Nils religiös. Hon var den som stod närmast Nils, inte minst efter moderns död. [- - -]

I flera av Ferlins dikter framstår döden som den eviga sömnen. Ett av undantagen är dikten ´Maria Magdalena´ i den postuma diktsamlingen ´En gammal cylinderhatt´. En dikt som Sven Stolpe i en antologi betecknade som en av de oförglömliga. ´En lysande diktare och en bakom alla upptågen djupt allvarlig och äkta människa var värmlänningen Nils Ferlin´, skrev Sven Stolpe. [– – –]

"Han var lika mot alla"

Jag lärde aldrig känna Nils Ferlin. Tyvärr. Men jag hörde mycket talas om honom, inte minst genom Hjalmar Almstedt, en kusin till min mor, som blev paret Ferlins alltiallo. Hjalmar hade bara gott att säga om Nils. ´Han var lika mot alla´, sa han.

Men det kom många rykten om Nils Johan Einars liv och leverne. Min mor försvarade honom alltid.

– Nils Ferlin är en god människa, sa hon, och han har en så varm och vacker röst. Hon hade hört honom sjunga med – förmodligen i en psalm – vid en skolfest som vi hade här i byskolan.

Min far fick av gamle sotaren Söderlund, ett original som bodde här utanför byn, ´En döddansares visor: Söderlund hade fått den av Ferlin med en dedikation som lyder: ´Herr sotardjävul Nils August Söderlund högaktningsfullt från döddansaren själv, Nils Johan Einar Ferlin. 26/6 -46´. Den boken blev mitt första möte med Ferlins dikter.´[- - -]"

Ovanstående är några citat ur min predikan kring Nils Ferlin. Den interfolierades av flera diktcitat, bland annat ur dikterna "Nyss", "Sömnlös". "Kan du höra honom komma . . ." och "Status Quo". Dikten "Ett minne", en upplevelse av havet vid Vinga fyr, ur "En döddansares visor", avslutas med en innerlig bön. Den fick utgöra slutorden:

Gud har jag sagt, du som talade nyss
ur de bristande isarnas dön,
guld har du strött över vågornas välv,
guld över klippornas krön – –
aldrig jag visste som nu och förnam
vad världen är väldig och skön.
Herre, ditt ansikte ser jag i dag
och viskar dej vilset en bön:
Väck den ej mera, min fråga
som hörde sitt eko och grät,
släck den förintelsens låga
i nervernas blodiga nät –
Se på mej, maskarnas like,
Herre jag ber dig ju blott:
lär mej att älska ditt rike
och bära de dagar jag fått.

Ragnar Holmströms tankar kring avskedet av Nils Ferlin

MARGARETA JARSKOG

Då jag läste Harald Hultmans artikel om skalden i senaste numret av Poste Restante, och i slutet av den påmindes om begravningsgudstjänsten i Heliga korsets kapell, plockade jag fram två brev som min far skrev till mig vid månadsskiftet oktober/november 1961.

Jag hade just anlänt till Wien i Österrike för att där tjänstgöra vid ett försäkringsbolag under en tid av sex månader.

De första breven, som jag erhöll efter ankomsten till valsernas stad, handlar om avskedet av Nils Ferlin. Brev som kanske kan ha ett visst kulturhistoriskt intresse för Poste Restantes läsare.

Min far var Ragnar Holmström, en av våra proletärförfattare. Han debuterade redan 1924 och jag som är född 1940 har minnen av "Farbror Nisse" från min tidiga barndom.

Min lilla berättelse "Min favoritpoet och en av hans dikter" har ju funnits att läsa på Poste Restantes [Nils Ferlin-sällskapets] hemsida.

"Stockholm den 31/10 -61
Kära min dotter Margareta –
Sussi ligger i sin korg och tittar på mig när jag skriver denna hälsning till Dig – och hon ser ut som en sorgbeslöjad gammal övergiven lejoninna. – Men hon är annars fin och bra – och lär en nog, på sitt sätt, att både vörda och värna vila. Katten är nog de kontemplatibla filosofernas bästa läromästare och instruktör. Och hon – Sussi – pratar ej för mycket.

Nog därom, mor Anna skrev brev till Dig i går kväll, jag var då mycket trött efter att ha jobbat med jorden kring hyddan och natten har inte varit så bra som jag önskat. Men man ska lära sig uthärda – benhögen ska tuktas.

F. ö. är denna dag dyster. Ej enbart för att sydvästen driver regn och omöjliggör något glädjande jobb utomhus, barometern faller och ryggen svarar med krämpa.

Ja – och dessutom allt ännu återhållet hot från väst till öst och från norr till söder – under drivande moln från atombombens provmattor. – Jovisst – människan är tålig som alla de bedövade vita möss, våra biologer studerar, men, men – det blir trängre för den ringa glädje som ska delas av vandrare och färdefolk, de få stunder av riktig vila som bjuds. Det extra radioekot i dag, efter middagsnyheterna, var inte hoppfullt. –

(far till dotter 31/10-61)
Dock – oavsett att maktens makthungriga pokerspelare laddar atmosfären under allt hårdare bud – så mycket av värde tar jag ut av den svinnande tid jag äger, att jag ger talgoxarna en del av den föda jag bär med mig upp till hyddan –

Som jag redan noterat är vädret idag inget hyddväder – men igår satte jag ner en mängd fina lökar, bäddade i 'solmull', som när våren och – Du kära – återvänder, ska stiga upp i all prakt till tröst också för den trötte genom färgernas musik, denna doft som ingen fångar i ord eller toner, men trots allt både är och bär – som bro och båt: lyx och överflöd, nöd och gråt. –

Jaha – det här blir ordrikt nog; men det kan hända ej gör Dig lessen. – Vad jag – och mor – nu mer än annat hoppas är att Du ska finna Dig väl tillrätta, både under timmarna i jobbet och att den hemmamiljö, Du, på ett eller annat sätt, delar eller har kontakt med är så god och levande varm, som Du, vad jag vet, så innerligt väl behöver. –

Ty till syvende och sist – som Jack London sa 'Det finns inga problem, det finns bara människor'. Lit overdrivet, kanske – but to think over too.

Ja, ja – och i morgon ska jag ut i X-ets Heliga Korsets Kapell för att se Ferlins kista sjunka mot den eld, som ska lämna aska för kruka.

Men – oavsett jag yttrar något personligt vid båren – ska jag tänka på när han höll Dig och det finska flyktingbarnet i sina knotiga skalde-

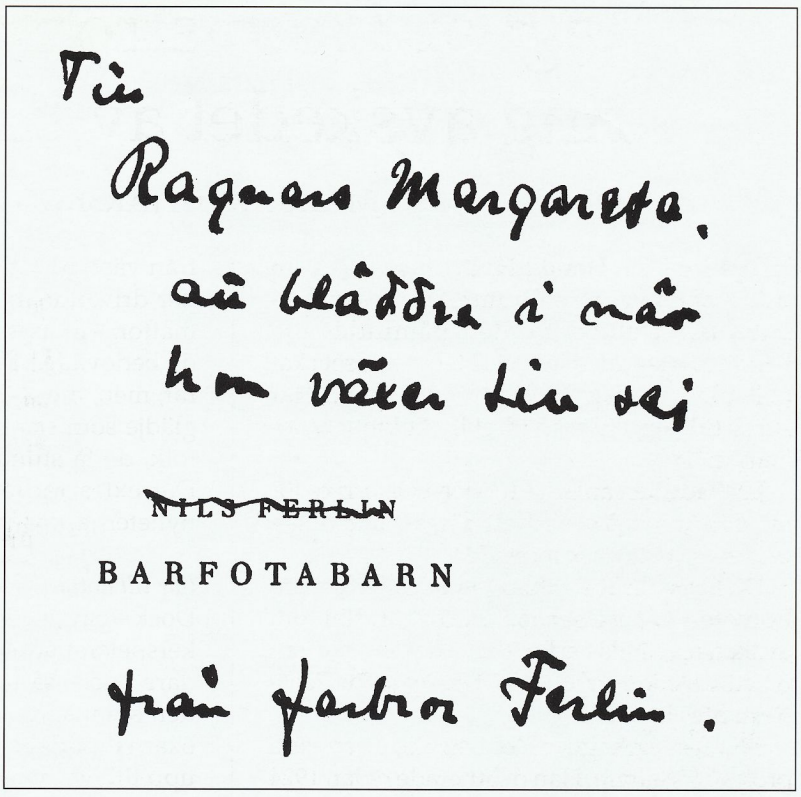
Till
Ragnars Margareta.
att blåtöra i när
hon växer till sej
~~NILS FERLIN~~
BARFOTABARN
från farbror Ferlin.

Nils Ferlins dedikation i Margareta Jarskogs exemplar av "Barfotabarn", utgiven 1941. Margareta var bara ett år gammal när hon fick den.

händer och lärde er sjunga: ´Sommarn är här´. Det var det året, 1945, då vi alla trodde att det skulle bli fred över jorden – efter det andra världskriget, som fredsstiftarna sade skulle vara det sista. – Måhända slutar jag – om så att jag yttrar några ord – med Nils Johan Einars egna ord i *Lugnt*

Nu ljuder i huset – en vinterdag,
en snickares kloka hammarslag.

Jag sitter och lyssnar och tänker så:
Det är buller men inte buller ändå.

Det är något verkligt, någonting tryggt
i allt som är obestämt och förryckt.

Lugnt ljuder i huset en vinterdag
en snickares kloka hammarslag.

Och hälsad är Du av fadershjärtat – Du kära dotter i blommornas månad född, fader Rag."

"Stockholm den 2 nov. -61
Kära raring Malameta – och att Du får heta så idag är därför att Oskar Bergman satt några bänkar framför mig igår – då Skalden Nils Johan Einars stoft kremerades; att i kruka vila i vördnad vid hans moders sida på Bromma körgård. De väl döda, är vilande bofasta, trofasta – och länge av många saknade. Tror jag – stundom. Jag gick mest hela vägen till jordfästningen, och det mesta av vägen tillbaka, inte alldeles ensam eftersom så många minnen följde mig åt – från 'Morgonhav' och 'Eftermiddagsskvalp', tvenne bra ord som Du gav oss, i den tiden vi som morronfåglar flög över Ölands strandängar med ´champinionögonen´ härligt öppna – och fötterna glada över morgonens friska dagg. –

Glad åt gårdagens hälsning vi ´gamlingar´ fick från Dig kära unge – tänker jag just nu på att de verkligt bra skalderna liknar varandra, ej enbart i väsentliga problemlösningars upplösning i skenbart oupplösliga synteser, syner, toner, färger och dofter.

Även i de mest plågade anleten finns gemensamma drag – ingen gråter blod på vandringen mot allas Golgata – utan att det sätter spår. Också in the nose – and in the hands.

Jo – Oskar var silvervit i nacken och han satt andäktig med de kraftiga målarhänderna

KHOLMS-TIDNINGEN Torsdagen den 2 nov 1961

Kända och okända sörjande tog ett sista farväl av Ferlin

Hundratals vänner till Nils Ferlin och hans diktning defilerade förbi hans bår för att ta ett sista farväl i Heliga korsets kapell på Skogskyrkogården där jordfästningen ägde rum på onsdagsmiddagen. Bland dem som fyllde kapellet vid den enkelt gripande jordfästningsakten syntes många kända ansikten ur vår litterära och konstnärliga värld. Men där fanns också många anonyma representanter för den stora allmänhet som skall bevara Ferlins visor i tacksamma hjärtan.

Det var kyrkoherden och diktaren Anders Frostenson som förrättade jordfästningen, och han inledde sitt kongeniala tal till den

Ur Anders Österling (t v) och Harry Martinson syntes bland begravningsgästerna.

bortgångnes minne med Bergspredikans ord om barmhärtigheten.

— Ordet barmhärtighet finns nog inte många gånger i Ferlins diktning, men det är heller inte fråga om ordet utan om ett sätt

ömhet var Nils Ferlin också själv en själavårdare och tröstare som få. Han tyckte sig kanske själv vara en fladdrande låga, men han bar en stark eld genom mörker och mycken hiåst, sade kyrkoherde Frostenson.

Hela Sveriges författarvärld har sorg, yttrade författarföreningens ordf dr Stellan Arvidson.

— Som ingen annan har du varit alles vän och broder. Som ingen annan var du folkets diktare.

Nils Ferlins minne skall leva därför att hans liv och diktning är genuina. Längs hans väg brann kulörta lyktor och de skall aldrig slockna, sade dr Arvidson.

Bokförläggare Gerard Bonnier erinrade om Ferlins debut med "En döddansares visor" 1930 och framhöll att mer än en kvarts miljon människor sedan dess köpt och läst hans böcker. Nils Ferlin kan verkligen kallas en folkets skald.

Från Ferlins hemstad Filipstad och från Värmländska sällskapet i Stockholm framförde dir Carl Albert Anderson ett sista tack och farväl, och Värmlands nation i Uppsala bringade sin hedersledamot en sista hälsning genom fil mag Ann-Mari Beite.

Faksimil ur Stockholms-Tidningen torsdagen den 2 november 1961

i god vila hos varandra, en grann Beethovenälskare, som man gläds åt kan gå ut med ungdom fastän han är 82. Väl tuktad benhög.

Jag vill ej heller gnälla – men gnäller nog lite ändå, trots att jag haft så många bra vänner att lära av.

I går ville jag emellertid vara ensam – inte bara därför att allt som hade form av gravöl var mig motbjudande – och var så. Men inte riktigt ändå. – All världens buller rullar in här som över allt – det är inte bara aska som drivs med vindarna efter alla sprängda skrytbollar.
Ja – ja – nu uppehåller jag ej längre tankarna vid dårarnas parader. De döda ska begravas hos de döda – och glömmas, som allt sånt.

Sagorna, sången, visan och dansen ska leva så länge ungt liv är – vårar, skönhet, toner, färger buret av ande, som lyfter högre och bortom köttets begär.

Jo – och jag sa några ord vid Ferlins bår, – också detta: att en levande skald, överlever länge glömda diktatorer. – Och många av våra och Nisses vänner var församlade.

Mor har inte kommit hem ännu – men hon skriver väl några ord till Dig tomorrow – Ha det gott! fader Rag."

"En moralist i ordets finaste bemärkelse"

I sin bok "Nils Ferlin Ett diktarliv" (Albert Bonniers Förlag 1998) skriver Jenny Westerström:

" Nils Ferlins begravning ägde rum i Heliga Korsets kapell på Skogskyrkogården den 1 november 1961. Diktarna och konstnärerna var där för att ta farväl av en god broder. Många av dem höll tal. Ingen hade svårt att hitta Ferlintexter att utgå från, och därför kom hans egna dikter att prägla akten. Anders Frostenson officierade och talade med utgångspunkt från Bergspredikan om "en moralist i ordets finaste bemärkelse". Stellan Arvidson talade för Sveriges Författarförening, Ragnar Holmström för de många nära vännerna, Gerard Bonnier för förlaget. Stadsfullmäktiges ordförande i Stockholm, Carl Albert Andersson, hälsade från den gemensamma stamorten Filipstad. Studenterna i Värmlands nation i Uppsala företräddes av Ann-Marie Beite. Sven-Bertil Taube sjöng Ferlin, färdig med den inspelning som varit bland det sista poeten kunnat ta del i. [- - -]"

Gunnar Reinholdz – en bohem i Ferlins anda

ROLF MÅRTH

Ingegerd Lindén, under många år verksam inom det kyrkliga arbete i Filipstad, talar om en person med en särskild värme. Det är hennes farbror Gunnar Reinholdz.

– Jag älskade och beundrade farbror Gunnar. Han gjorde ingen karriär i livet, men var som vännen Nils Ferlin skrev till honom i en dikt, en frigjord personlighet.

Ingegerd Lindén talar gärna om farbror Gunnar och Gunnar Reinholdz själv, låter vi komma till tals genom tidningsartiklar och radiointervjuer från 50-talet, där han berättar om tiden tillsammans med Nils Ferlin.

– Gunnar hade humor och var ett original som inte brydde sig om hur han såg ut. Han skrev själv dikter och han höll kontakt med Ferlin genom åren.

Både Ingegerds far Erik och hennes farbror Gunnar gick på Bergsskolan i Filipstad.

– Gunnar fick toppbetyg, men att använda kunskaperna för att göra yrkeskarriär var inte hans stil, han låg mera mot det humanitära. Gunnar Reinholdz reste till Amerika och där var han i nära sju år.

– Gunnar kom till Chikago och när även pappa reste över, åkte Gunnar för att möta honom i New York. Det visst pappa inget om, så rätt som det var fick han se Gunnar komma gående på Ellis Island, dit amerikaresenärerna kom. I Chikago praktiserade bröderna på Western Electric. Erik avancerade, det gjorde inte Gunnar.

– Gunnar umgicks med författare och bohemer i Chikago och pappa fick se till så att han kom till jobbet om dagarna.

När Gunnar återvände till Filipstad visste ingen om hans ankomst. Inte ens hans anhöriga, som fick höra att Gunnar var hemma från Amerika genom en person som mött honom på stan.

– Han hade gått raka vägen till Törnells konditori för att spela schack, som var något han ofta ägnade sig åt.

Under många år arbetade Gunnar Reinholdz i bygglaget på Wasabröd och han kallades ingenjör Barfota.

– Farbror Gunnar blev inte något, som man säger, men han var en personlighet som läste mycket litteratur och som hade mycket att berätta.

I de berättelserna intog Nils Ferlin en särskild plats. I en radiointervju berättar Gunnar Reinholdz om kamratskapet vännerna emellan.

– Renhårighet och känsla för kamratskap och solidaritet och att man hjälpte sina kamrater när det behövdes, hörde till. Det hörde också till kutymen att vara oppositionell mot de som makten hade, även om vi inte var politiskt bundna utan allmänt radikala och oppositionella.

Gunnar Reinholdz hade också fotbollen och friidrotten gemensamt med Nils Ferlin och till revyerna formade han repliker och medverkade som recitatör. Han berättar också att revyerna inte var något man tjänade pengar på.

– En gång när vi hade fullsatt på Ordenshuset i Filipstad och skulle dela överskottet fick vi 73 öre på man, och det var sannerligen inte mycket att leva på.

Gunnar Reinholdz medverkade även i de tidningar som Ferlin, eller Fabian som han kallade sig, gav ut i Filipstad på 20-talet. De hade synpunkter på dagstidningarnas sätt att skriva.

– Vi tyckte att tidningarna skrev för mångsidigt och tråkigt och jag skildrade en olyckshändelse, en sprängolycka, på vers i koncentrerad form:

Bergsprängar Karlsson värmde dynamit,
kan tänka.
Han hade eget hus och stod sig ganska gott.
Så blev hans hustru plötsligt änka.
Till salu är den tomt där huset stått.

– Det var kort och koncist. Vi tyckte att läsarna måste tillägna sig konsten at läsa mellan raderna. Vi strök ofta i texterna så mycket vi kunde, så att meningen ändå skulle komma fram.

Gunnar Reinholdz berättar att Ferlin och vännerna ofta satt på caféerna och skrev och att även nätterna var en väsentlig arbetstid.

– Ofta satt vi hos skrädddare Dahlbom, när

Föreningen Visan – en mötesplats för visvänner

"Föreningen Visan bildad: Sveriges visvänner har fått en ny mötesplats". Det var huvudrubriken på Visavisen nr 2, juli, 2005, nyhetsbrevet från VisStaden Västervik vars visfestival i år firade 40-årsjubileum.

Här bildades i somras Föreningen Visan, vilken, framhålls det i nyhetsbrevet "inte är tänkt att bli en traditionell förening utan en ny typ av mötesplats – naturligtvis för dig som är en sann visvän – men också för alla runt om i landet (och världen . . .) som ännu inte upptäckt visan."

Fortsättningsvis heter det bland annat: "Genom Föreningen Visan hoppas vi kunna väcka intresse för visan på bred bas och på så sätt alstra nya medlemmar till alla de lokala visföreningar som blomstrar runt om i landet.

[- - -]

I Föreningen Visan spelar medlemskort, medlemsavgift och årsmötet en underordnad roll. Istället kommer du själv att kunna välja när, hur och i vilken form du vill engagera dig

[- - -]

Föreningen Visan blir också huvudman för den nya stiftelse som Björn Ulvaeus och Hansi Schwartz instiftat tillsammans med Västerviks kommun till förmån för visan och Visfestivalen fortlevnad.

En interimsstyrelse med bland andra Björn Ulvaeus, Svenskt visarkivs chef Dan Lundberg och Visfestivalens Hansi Schwartz har bildats och förberedelserna pågår inför det första årsmötet. Där sker valet av den första styrelsen som skall leda det spännande arbetet in i framtiden."

Du som vill bli medlem i Föreningen Visan uppmanas att gå in på www.visstaden. se och tala om vilken visa som har betytt mest för dig.

han slutat sitt arbete på kvällen. Vi skrev och drack kaffe, och det gick år sagolika mängder kaffe. Vi gjorde dagen till natt och natten till dag.

När Gunnar Reinholdz fyllde 60 år, skrev Nils Ferlin en hyllningsdikt fylld av värme och vänskap. En dikt som visar att Ferlin förstod bohemen Gunnar Reinholdz´ innersta väsen:

Till Gunnar Reinholdz på 60-årsdagen

Schackbrädet blängde jag snett på
– urbota idioti,
Det fanns välan riktiga värden,
fotboll och poesi.

På bollplanen fick vi omsider
ett ganska förnämligt lag.
Från Svintorgskamraternas galtar
kom Gustav, Erik och jag.

Du var några ögonblick äldre
hård, snabb som en älg i språng.
"Undan för lokomotivet",
skrek dom i Hagfors en gång.

Men vekt var ditt innersta väsen
Gunnar, och allt du bar
omkring dej av drömmar och dikter
står blåögt och oskirat kvar.

Du blev inte alls vad de väntat
de blinda som inget vet.
Du blev något mycket större:
En frigjord personlighet.

Från vännen Fabian

(Artikeln bygger på en intervju med Ingegerd Lindén som gjordes 2003. Hon ställde dessutom en radioinspelning med Gunnar Reinholdz till förfogande. Ingegerd Lindén avled i november 2003.)

Ove Engström tolkar Nils Ferlin. I bakgrunden Lilian Ahlm och Tor Englund.

Ferlinprogram i Villa Novilla på Skansen

Nils Ferlin-sällskapet var ett av de litterära sällskap som i DELS regi fick framträda i Villa Novilla på Skansen på påskdagen i år.

Lilian Ahlm, Tor Englund, Monika Lilja och Ove Engström framförde ett Ferlin-program som blev mycket uppskattat av den publik – som trots den soliga dagen – valt att närvara. Tor Englund berättade Ferlin-anekdoter, Ove Engström framförde flera av skaldens tonsatta dikter och växelvis läste Lilian Ahlm och Tor Englund Nils Ferlins kärleksdikter.

Monika Lilja hade bland annat en ny tonsättning av en Ferlin-dikt på sin repertoar. Publiken kunde också ta del av skalden själv i form av en pappfigur, en karikatyr av konstnären och tecknaren EWK. Det blev en alltigenom lyckad föreställning.

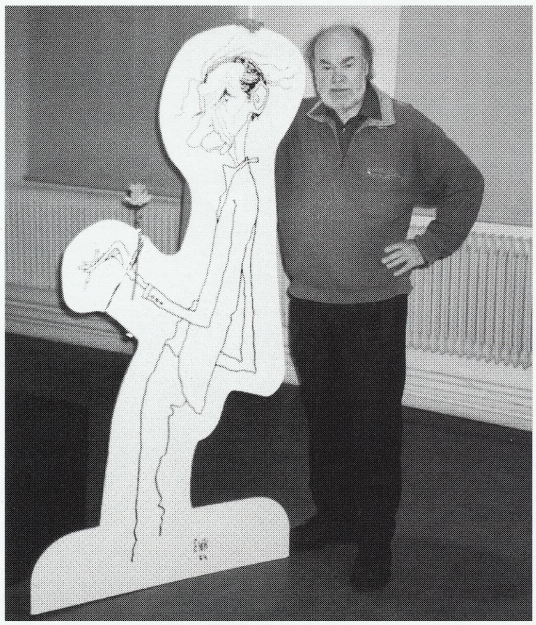

Tor Englund med EWK:s karikatyr av Nils Ferlin som pappfigur.

Monika Lilja framförde bland annat en ny tonsättning av en Ferlin-dikt.

ANNIKA LUTTROPP
text och foto

Höjd medlemsavgift

Vid Nils Ferlin-sällskapets årsmöte den 10 maj 2005 (se protokollet på nästa sida) beslöts att höja medlemsavgiften för ordinarie medlemmar till 175 kronor, samt för studerande och pensionärer till 125 kronor.

Anledningen till höjningen är att Sällskapets ekonomi måste förbättras. Detta för att vi även fortsättningsvis ska kunna dela ut våra årliga priser. Räntorna är för närvarande mycket låga. Dessutom har tryck- och portokostnaderna för Poste Restante ökat. Vi behöver även Ditt stöd i form av gåvor – små eller stora är lika välkomna.

Glöm inte heller att värva nya medlemmar!. Ju fler vi blir, ju starkare blir vår ekonomi.

Tack på förhand. Och varmt tack för alla inkomna bidrag!

STYRELSEN

Nya medlemmar

Ulf Andersson, Ringmursvägen 22, 352 62 VÄXJÖ
John Erik Brandberg, Backängen 29, 427 35 BILLDAL
Erling Erlandsson, Ryttarevägen 4,
291 62 KRISTIANSTAD
Ulla Frykestig, Svärmarevägen 41,
194 53 UPPLANDS VÄSBY
Ulla Haeggman. Rindögatan 25, 1 trp,
115 58 STOCKHOLM
Christer Hedefalk, Luthagsesplanaden 30 A,
752 24 UPPSALA
Margareta (Echset) Johansson, Husaby 2545,
533 95 GÖTENE
Kent Josefsson, Åsögatan 194, 3 trp, 116 32 STOCKHOLM
Sonja Karlsson, Carlströmsgatan 4, 761 45 NORRTÄLJE
Birgitta Larsson, Vulkanusgatan 1, 113 21 STOCKHOLM
Gunvor Lindgren, Liljeholmstorget 96,
117 61 STOCKHOLM
Ulf G Persson, Havsvinden 3, 681 38 KRISTINEHAMN
Per Olof Ståhl, Slottsgatan 5, 387 31 BORGHOLM
Anders Sundbeck, Knopvägen 4, 423 38 TORSLANDA
Lars-Åke Svensson, Karlbergsvägen 71 B,
113 35 STOCKHOLM
Maj-Louise Svensson, Barnhemsgatan 8 A,
582 28 LINKÖPING
Annika Udo, P.b. 9000 Rosenborg,
7014 TRONDHEIM, NORGE
B-M Wängelin-Babodsky, Radarvägen 7, 9 trp,
183 61 TÄBY
Karl-Erik Mattsson, Västra Tullgatan 5,
824 30 HUDIKSVALL
Christina Quick, Trollbätsvägen 4, 430 90 ÖCKERÖ
Asta Söderberg, Vegagatan 7C, 1 trp, 761 32 NORRTÄLJE
Kurt Wahlgren, Skolvägen 3, 760 10 BERGSHAMRA
Maj-Britt Wahlgren, Skolvägen 3, 760 10 BERGSHAMRA

VAR GOD OBSERVERA

att alla meddelanden om ändringar av namn eller adress (skriv tydligt, texta, tack!) skickas direkt till Nils Ferlin-Sällskapets medlemssekreterare:

Annika Luttropp

Surbrunnsgatan 55, 8 tr

113 27 STOCKHOLM ☎ 08-32 99 84

Observera!

Det inbetalningskort som medföljer även detta nummer av Poste Restante innebär inte att Du som redan betalt Din årsavgift ska göra det ännu en gång – vilket har hänt.

Kortet är avsett för Dig som kanske glömt betala eller föredrar att betala under hösten – eller kanske det tidigare kortet har förkommit.

Du kan givetvis också använda det vid Din anmälan och inbetalning till middagen vid prisutdelningen torsdagen den 20 oktober 2005. Se sista sidan!

GÅVOR TILL NILS FERLIN-SÄLLSKAPET

Samuel Nordgren	350:-
Bengt Sonde	100:-
Sven Thorstensson	50:-
Gertie Wretman	1.000:-
Åke Österlund	300:-
Övriga gåvor	550:-
Gåvor utan namn	950:-
TOTALT	**3.300:-**

Jag har vid ett flertal tillfällen påtalat att Nils Ferlin-Sällskapet ej längre har möjlighet att efterforska en inbetalning där namn och adress saknas. Det kostar nämligen att göra detta och tar dessutom mycket tid i anspråk. De inbetalningar utan namn som kommer Nils Ferlin-Sällskapet tillhanda kommer fr.o.m nu att tas upp under rubriken Gåvor utan namn.

Med vänliga hälsningar Annika Luttropp sekr.

NILS FERLIN-SÄLLSKAPETS ÅRSMÖTE

tisdagen den 10 maj 2005 i Stadsmissionens Konferens & Festvåning, Stortorget 3 i Stockholm

§ 1. Ordförande Jan Mårtenson öppnade årsmötet och hälsade alla välkomna.

§ 2. Dagordningen godkändes.

§ 3. Jan Mårtenson valdes till mötesordförande och Annika Luttropp till mötessekreterare.

§ 4. Till protokolljusterae valdes Lilian Ahlm och Lennart Hökpers.

§ 5. Beslutades att mötet behörigen utlysts.

§ 6. Verksamhetsberättelsen, som stått publicerad i Poste Restante, godkändes.
Revisionsberättelsen för 2004 lästes upp av revisor Christer Knutsson.

§ 7. Balans- och Resultaträkningen för år 2004 fastställdes. Bokföringen visade på ett överskott av 700:49.

§ 8. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för det gångna räkenskapsåret.

§ 9. *Val av ordförande och styrelseledamöter, samt suppleanter:*
Till ordförande valdes Jan Mårtenson.
Till stryrelseledamöter omvaldes: Jenny Westerström, Tor Englund, Esse Jansson, Ove Engström, Annika Luttropp, Karl Richard Richardsson, samt Monika Lilja.
Till suppleanter om valdes Rolf Mårth, Evy Claesson, samt Jimmie Svensson.

§ 10. *Val av revisorer:*
Till revisor omvaldes Christer Knutsson, samt May Midfalk.

§ 11. *Val av ledamöter till valnämnden:*
Till valberedning omvaldes Eric Midfalk (sammankallande), Elisabeth Jönsson-Österdahl, samt Inga Walles (nyval).

§ 12. *Fastställande av medlemsavgift för år 2006.*
Beslutades att höja medlemsavgiften till 175:– för ordinarie medlemmar, samt 125:– för studerande och pensionärer.

§ 13. Sekreteraren Annika Luttropp informerade om att det ständigt kommer in frågor om Nils Ferlin-sällskapet från ungdomar, som skriver om Nils Ferlin i sina skolarbeten, samt frågade om någon har mer material till Nils Ferlin-sällskapets hemsida.

§ 14. *Information om kommande aktiviteter där Nils Ferlin-sällskapet deltar.*
Evy Claesson informerade om en visstund vid cafeet Kafferepet vid Nils Ferlin-statyn utanför Klara kyrka med Ove Engström och Tor Englund, samt Lilian Ahlm, som läser dikter torsdagen den 26 maj kl 18.30.
Höstmötet blir den 20 oktober, samt en gemensam konsert med Gustaf Fröding-sällskapet den 13 november.

§ 15. *Förslag till Ferlinpristagare.*
Till lyrikpristagare föreslogs: Bengt Berg, Göran Greider, Tua Forsström, Eva Kilpi, Göran Printz Påhlsson, Ylva Eggehorn, samt Jesper Svenbro.
Till trubadurpristagare föreslogs: Mats Klingström, Torsten Arnbro, Lars Berghagen, Mats Paulson, samt Peder Svahn.

§ 16. *Övriga frågor.*
Eric Midfalk informerade om ett arbete som en Nyköpings-skola årskurs 7 gjort om Nils Ferlin i form av en serietidning. Detta gjordes år 2003. Esse Jansson fick tidningen för eventuell publicering i Poste Restante.
Eric Midfalk tackade vidare styrelsen för det gångna årets arbete med en rungande applåd.

§ 17. Ordförande Jan Mårtenson förklarade mötet avslutat.

Vid protokollet:
Annika Luttropp (sekr.) *Justeras: Jan Mårtenson (ordf.) Lilian Ahlm Lennart Hökpers*

Medlem i
NILS FERLIN-SÄLLSKAPET
blir man genom att sätta in
årsavgiften 175 kr
(*studerande och pensionärer* 125 kr)
på pg **35 21 55-6.**
Livstidsmedlem blir man för 2.000 kr.
Glöm inte att skriva namn och adress.
Skriv tydligt, texta, tack!

Nils Ferlin på nätet!

Nils Ferlin-sällskapet har en hemsida som sköts av Gunnar Warren.

Det finns även en länk till min e-postadress, där Ni kan göra adressändringar.

Adressen är http://go.to/ferlin alternativt http://user.tninet.se~jll006w/nfindex.htm

Vill Ni skicka e-post direkt till mig är min e-mail: annika.luttropp@swipnet.se

Gunnars e-post är: jll006w@tninet.se

Annika Luttropp *(sekreterare)*

INBJUDAN

Nils Ferlin-sällskapets medlemmar hälsas varmt välkomna till utdelningen av årets

Ferlinpris till
BENGT BERG
och Trubadurpris till
TORSTEN ARNBRO

torsdagen den 20 oktober kl 18.00

Plats: SCANDIC HOTEL CONTINENTAL
på Vasagatan i Stockholm, mittemot Centralstationen
(1 trappa upp i festvåningen)

Middagen består av

Förrätt: Skagencanapé.
Huvudrätt: Örtmarinerat kycklingbröst med getostsås och timjanstekt zucchini.
Lättöl eller Ramlösa, samt kaffe och kaka ingår.

Priset är 375 kronor per kuvert.

OBS! Vill man ha vege tariskt alternativ måste detta anges på inbetalningskortet.
Ange även om Du är skaldjursallergiker.

Anmälan sker genom insättning av beloppet på Nils Ferlin-sällskapets postgironummer 35 21 55-6 (eller på bifogade postgiroblankett) och ska vara Sällskapet tillhanda senast den 13 oktober 2005.

OBS! Tänk på att posten tar ett par dagar att girera!
Ange gärna, förutom namn och adress, Ditt telefonnummer på talongen.

Väl mött till en minnesrik Ferlinafton!

STYRELSEN

Poste Restante Medlemstidning för Nils Ferlin-sällskapet nr 2, 2004
Ordförande: Jan Mårtenson, Karlaplan 14, 115 20 STOCKHOLM. Tel 08-660 98 39
Sekreterare: Annika Luttropp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr, 113 27 STOCKHOLM. Tel 08-32 99 84
e-mail: annika.luttropp@swipnet.se
Skattmästare: Tor Englund, Sunnanvindsgränd 79, 177 71 JÄRFÄLLA. Tel 08-580 174 69
Sällskapets postgirokonto: 35 21 55-6
Redaktör för **Poste Restante**:
Esse Jansson, Länna Prästgård 6098, 761 93 NORRTÄLJE. Tel/Fax 0176-26 81 30
Tryck: Affärstryckeriet, Norrtälje.

MILJÖMÄRKT Trycksak lic nr 341 290

ISSN 0345-9519